

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ♦
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story O

מקרא-key:



זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל הזבחים שקבלו דמן זר, אונן, טבול יום, ומחוסר כפורים, ומחוסר בגדים, שלא רחץ ידים ורגלים, ערל, טמא, יושב, עומד על גבי כלים על גבי בהמה על גבי רגלי חברו - פסל.											■
קבל בשמאל - פסל	[ת"ק]										■
מכשיר.	רבי שמעון:										■
זר											■
מנלן?											^
(ויקרא כב) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר וינזרו מקדשי בני ישראל וגו'	דתני לוי:										■
בני ישראל למעוטי מאי?											^
אילימא למעוטי נשים											!
קרבן נשים בטומאה קרב?											⚡
אלא למעוטי עובדי כוכבים											!
השתא ציץ לא מרצה											⚡
ובעובדי כוכבים - בין בשוגג בין במזיד לא הורצה	דאמר מר:										⚡
בטומאה קרב?											⚡
אלא הכי קאמר: וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו.											!
אתיא בק"ו מבעל מום, מה בעל מום שאוכל - אם עבד חילל, זר שאינו אוכל - אינו דין שאם עבד חילל.	דבי רבי ישמעאל תנא:										!
מה לבעל מום שכן עשה בו קרב כמקריב											⚡
טמא יוכיח.											!
מה לטמא שכן מטמא											⚡
בעל מום יוכיח.											!
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שמוזהרין ואם עבדו חיללו, אף אני אביא זר - שהוא מוזהר ואם עבד חילל.											!
מה לבעל מום שכן עשה בו קרב כמקריב											⚡
טמא יוכיח.											!
מה לטמא שכן מטמא											⚡
בעל מום יוכיח.											!
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שמוזהרין ואם עבדו חיללו, אף אני אביא זר - שהוא מוזהר ואם עבד חילל.											!
מנלן דמוזהר?											^
אי מוינזרו											!
חילול בגופיה כתיב ביה											⚡
אלא (במדבר יח) מוזר לא יקרב אליכם.											!

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:



זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
איכא למיפרך: מה להצד השווה שבהן שכן לא הותרו בבמה										◊	טז.
לא תימא טמא יוכיה, אלא אימא אונן יוכיה.										◊	טז.
מה לאונן שכן אסור במעשר									◊	טז.	
בעל מום יוכיה.										◊	טז.
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן שמוזהרין כו'.										◊	טז.
ה"נ לפרוך: מה להצד השווה שבהן שכן לא הותרו בבמה										◊	טז.
ומאן לימא לן דאונן אסור בבמה? דלמא שרי בבמה.	מתקיף לה רב סמא בריה דרבא:									◊	טז.
אתיא ק"ו מיושב מה יושב שאוכל - אם עבד חילל, זר שאינו אוכל - אינו דין שאם עבד חילל.	רב מרשיא:									◊	טז.
מה ליושב שכן פסול לעדות										◊	טז.
מיושב ת"ח.										◊	טז.
מה לשם יושב שכן פסול לעדות										◊	טז.
שם יושב לא פריך.										◊	טז.
ואם ת"ל פריך, אתיא מיושב ומחדא מהנך.										◊	טז.
ויושב דכשר בבמה מנלן?										◊	טז.
אמר קרא: (דברים י) לעמוד לפני ה' לשרתו, לפני ה' - ולא לפני במה.										◊	טז.
אונן										◊	טז.
מנלן?										◊	טז.
דכתיב: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל, הא אחר שלא יצא - חילל.										◊	טז.
מהכא: (ויקרא י) הן הקריבו? אני הקרבתי, מכלל דאי אינהו אקריב שפיר אישתרוף.	רבי אלעזר:									◊	טז.
ורבי אלעזר מאי טעמא לא אמר מומן המקדש לא יצא?										◊	טז.
מי כתיב הא אחר שלא יצא חילל?	אמר לך: [רבי אלעזר]									◊	טז.
ואידך מ"ט לא אמר מהן הקריבו?										◊	טז.
מפני טומאה נשרפה.	קסבר: [אידך]									◊	טז.
אתיא בק"ו מבעל מום, ומה בעל מום שאוכל - אם עבד חילל, אונן שאין אוכל - אינו דין שאם עבד חילל.	דבי רבי ישמעאל תנא:									◊	טז.
מה לבעל מום שכן עשה בו קריבין כמקריבין										◊	טז:
זר יוכיה.										◊	טז:
מה לזר שכן אין לו תקנה										◊	טז:
בעל מום יוכיה.										◊	טז:
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שהן מוזהרין ואם עבדו חיללו, אף אני אביא אונן - שמוזהר ואם עבד חילל.										◊	טז:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

; **קושיא-challenge**
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראייה-proof**

מקרא-key:



זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	Talmud Navigator												
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
היכן מוזהר?												^	◇	טז:
אילימא מומן המקדש לא יצא												!		טז:
חילול בגופיה כתיב ביה												;		טז:
אלא (ויקרא י) מהן הקריבו, וקסבר: מפני אנינות נשרפה.												!	◇	טז:
איכא למפרך: מה להצד השוה שבהן שכן לא הותרה מכללן												;	◇	טז:
טמא יוכיח.												!	◇	טז:
מה לטמא שכן מטמא												;	◇	טז:
הנך יוכיחו.												!	◇	טז:
וחזר הדין כו', הצד השוה שבהן שמוזהרין כו'.												!		טז:
ולפרוך: מה להצד השוה שבהן - שכן לא הותרו מכללן אצל כהן גדול בקרבן יחיד												;	◇	טז:
שם טומאה מיהא אישתראי.												!	◇	טז:
אתיא בקל וחומר מיושב, ומה יושב שאוכל - אם עבד חילל, אונן שאינו אוכל - אינו דין שאם עבד חילל.	רב משרשיא:											!	◇	טז:
מה ליושב שכן פסול לעדות												;	◇	טז:
מיושב תלמיד חכם.												!		טז:
מה לשם יושב שכן פסול לעדות												;		טז:
שם יושב לא פריך.												!	◇	טז:
ואם תימצי לומר פריך, אתיא מיושב ומחדא מהנך.												!	◇	טז:
אונן פסול.													■	טז:
לא שנו אלא בקרבן יחיד, אבל בקרבן צבור מרצה, קל וחומר מטומאה, מה טומאה שלא הותרה מכללה אצל כהן גדול בקרבן יחיד - הותרה אצל הדיוט בקרבן צבור, אנינות שהותרה מכללה אצל כהן גדול בקרבן יחיד - אינו דין שהותרה אצל כהן הדיוט בקרבן ציבור.	רבא:												■	טז:
לא תותר אנינות אצל כהן גדול בקרבן יחיד מקל וחומר, ומה טומאה שהותרה אצל כהן הדיוט בצבור - לא הותרה אצל כהן גדול בקרבן יחיד, אנינות שלא הותרה אצל כהן הדיוט בקרבן צבור - אינו דין שלא תותר אצל כהן גדול בקרבן יחיד	מתקוף לה רבא בר אהילאי:											;	◇	טז:
ותותר טומאה אצל כ"ג בקרבן יחיד מק"ו, ומה אנינות שלא הותר אצל כהן הדיוט בקרבן צבור - הותרה אצל כהן גדול בקרבן יחיד, טומאה שהותרה אצל כהן הדיוט בקרבן צבור - אינו דין שהותרה אצל כ"ג בקרבן יחיד	[רבא בר אהילאי]											;	◇	טז:
ולא תותר טומאה אצל כהן הדיוט בקרבן צבור מקל וחומר, ומה אנינות שהותרה אצל כ"ג בקרבן יחיד - לא הותרה אצל כהן הדיוט בקרבן צבור, טומאה שלא הותרה אצל כהן גדול בקרבן יחיד - אינו דין שלא תותר בכהן הדיוט בקרבן צבור	[רבא בר אהילאי]											;	◇	טז:
אלא איכא למיפרך הכי ואיכא למיפרך הכי, כל חדא וחדא תיקו בדוכתיה.												!	◇	יז:
טבול יום.													■	יז:
מנלן?													^	יז:
רמז לטבול יום שאם עבד חילל מניין? ת"ל: (ויקרא כא) קדושים יהיו ולא יחללו, אם אינו ענין לטמא דנפיק (ויקרא כב) מוינורו, תנהו ענין לטבול יום.	דתניא, רבי סימאי:											■	!	יז:
אימא: תנהו ענין לקורח קרחה ולמשחית פאת זקן												;	◇	יז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
והא תנא, מחוסר בגדים הוא דקא יליף משתויי יין																	יה.
ה"ק: מנין שלא נחלוק בין מחוסר בגדים לשתויי יין ושלא רחויז ידים ורגלים? תלמוד לומר חוקה חוקה לגזירה שוה.																◇	יה.
אלא להבדיל למה לי?																◇	יה.
לכדרב																	יה.
דרב לא מוקים אמורא עליה מיומא טבא לחבריה משום שכרות.		[רב]														◇	יה.
אכתי מהכא נפקא? מהתם נפקא: (ויקרא א) ונתנו בני אהרן הכהן - בכיהונו, לימד על כהן גדול שלבש בגדי כהן הדיוט ועבד - עבודתו פסולה.																◇	יה.
אי - מהתם, הוה אמינא: ה"מ עבודה דמעכבא כפרה, אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא.																◇	יה.
ואכתי מהכא נפקא? מהתם נפקא (ויקרא א) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים וגו'. הכהנים בכיהונו, מכאן לכהן הדיוט שלבש בגדי כהן גדול ועבד - עבודתו פסולה.																◇	יה.
אי מהתם, הוה אמינא הני מילי חיסור, אבל ייתור לא, קמ"ל.																◇	יה.
היו מרושלין, מסולקין, משוחקים, ועבד - עבודתו כשירה.		תנו רבנן:														◇	יה.
לבש שני מכנסים, שני אבנטים, חסר אחת, יתר אחת, או שהיתה לו רטיה על מכת בשרו תחת בגדו, או שהיו מטושטשין או מקורעין, ועבד - עבודתו פסולה.																◇	יה.
מרושלין - כשרין, מסולקין - פסולין.		רב יהודה אמר שמואל:														◇	יה:
מסולקין - כשרין		והתניא:														◇	יה:
לא קשיא: כאן שסילקן על ידי אבנט, כאן דליתניהו מעיקרא כלל.		רמי בר חמא:														◇	יה:
אחד זה ואחד זה - פסולין.		רב:														◇	יה:
מי אמר שמואל: מרושלין - כשרין, ומסולקין - פסולין?		רב הונא איקלע לארגיזא, רמא ליה בר אושפיזכניה:														◇	יה:
מסולקין - כשרין		והתניא:														◇	יה:
בר מינה דההיא, דשנייה רמי בר חמא.		א"ל: [רב הונא]														◇	יה:
אלא לרב קשיא																◇	יה:
וכי תימא: מאי מרושלין? מסולקין על ידי אבנט, ואבנט מיגז אגוז																◇	יה:
אלא מסולקין קשיא																◇	יה:
רב חדא תני: מרושלין שסילקן ע"י אבנט - כשרין.		רבי זירא:														◇	יה:
מרושלין שלא סילקן תנאי היא		ר' ירמיה מדיפתיה:														◇	יה:
(דברים כב) על ארבע כנפות כסותך ארבע ולא שלש, או אינו אלא ארבע ולא חמש? כשהוא אומר: אשר תכסה בה - הרי בעלת חמש אמור, הא מה אני מקיים ארבע? ארבע ולא שלש, ומה ראית לרבות בעלת חמש ולהוציא בעלת שלש? מרבה אני בעלת חמש - שיש בכלל חמש ארבע, ומוציא אני בעלת שלש - שאין בכלל שלש ארבע		דתניא:														◇	יה:
על ארבע כנפות כסותך - ארבע ולא שלש, ארבע ולא חמש		ותניא אידך:														◇	יה:
מאי לאו בהא קמיפלגי:																◇	יה:
יתר כמאן דאיתיה דמי		דמר סבר:														◇	יה:
כמאן דליתיה דמי		ומר סבר:														◇	יה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
לא, דכ"ע כמאן דאיתיה דמי, ושאני הכא, דרבי רחמנא אשר תכסה בה.																	יה:
ואידך האי אשר תכסה בה מאי עביד ליה?																	יה:
מיבעי ליה לכדתניא:		[אידך]															יה:
(במדבר טו) וראיתם אותו - פרט לכסות לילה, או אינו אלא פרט לכסות סומא? כשהוא אומר: אשר תכסה בה - הרי כסות סומא אמור, הא מה אני מקיים וראיתם אותו? פרט לכסות לילה, ומה ראית לרבנות כסות סומא ולהוציא כסות לילה? מרבה אני כסות סומא - שישנה בראיה אצל אחרים, ומוציא אני כסות לילה - שאינה בראיה אצל אחרים.		[תניא]															יה:
ואידך?																	יה:
נפקא ליה מאשר.		[אידך]															יה:
ואידך?																	יה:
אשר לא דריש.		[אידך]															יה:
בד - שיהיו של בוך, בד - שיהיו חדשים, בד - שיהיו שזורים, בד - שיהיו חוטן כפול ששה, בד - שלא ילבש של חול עמהן.		תנו רבנן:															יה:
בשלמא שיהיו של בוך, הא קמ"ל: בוך אין, מידי אחרניא לא, אלא בד שיהיו חדשים, חדשים אין, שחקין לא		אביי לרב יוסף:															יה:
משוחקין - כשרים		והתניא:															יה:
ולטעמיך בד שיהיו חוטן כפול ששה, בד - חד חד לחודיה משמע? אלא הכי קאמר: בגדים שנאמר בהן בד - צריכין שיהיו של בוך, חדשים, שזורין, שיהיו חוטן כפול ששה, יש מהן למצוה, יש מהן לעכב.		אמר ליה: [רב יוסף]															יה:
ממאי דהאי בד כתנא הוא?																	יה:
דבר העולה מן הקרקע בד בבד.		רבי יוסף ברבי חנינא:															יה:
אימא: עמרא																	יה:
עמרא מיפצל.																	יה:
כיתנא נמי מיפצל																	יה:
על ידי לקותא מיפצל.																	יה:
מהכא: (יחזקאל מד) פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע.		רבינא:															יה:
והא עד דאתא יחזקאל מנלן?		רב אשי לרבינא:															יה:
ולטעמיך, הא דאמר רב חסדא:		[רבינא]															יה:
דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו: (יחזקאל מד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי		[רב חסדא]															יה:
עד שבה יחזקאל מנלן?																	יה:
אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכיה אקרא																	יה:
הכא נמי גמרא גמירי לה כו'.																	יה:
מאי (יחזקאל מד) לא יחגרו ביזע?																	יה:
לא יחגרו במקום שמזיעין		אביי:															יה:
כשהם חוגרין, אין חוגרין לא למטה ממתיניהן ולא למעלה מאציליהן, אלא כנגד אצילי ידיהן.		כדתניא:															יה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	רב אשי, אמר לי הונא בר נתן:	○										◇	יט.
זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דאיזגדר מלכא, והוה מדלי לי המיינאי ותיתייה ניהליה, ואמר לי: (שמות יט) ממלכת כהנים וגוי קדוש כתיב בכו.	[אמימר]	○										◇	יט.
כי אתאי קמיה דאמימר, א"ל: אקיים בך (ישעיהו מט) והיו מלכים אויבך.	תנן התם:											◇	יט.
כהן שלקה באצבעו - כורך עליה גמי, במקדש אבל לא במדינה, ואם להוציא ממנה דם - כאן וכאן אסור.	ר' יהודה בריה דרבי חייא:											◇	יט.
לא שנו אלא גמי, אבל צילצול קטן הוי יתור בגדים	רבי יוחנן:											◇	יט.
לא אמרו יתור בגדים אלא במקום בגדים, אבל שלא במקום בגדים לא הוי יתור.	ותיפוק ליה משום חציצה											◇	יט.
בשמאל א"נ, שלא במקום עבודה.	ופליגא דרבא אמר רב חסדא											◇	יט.
במקום בגדים - אפ"ל נימא אחת חוצצת, שלא במקום בגדים - שלש על שלש חוצצות, פחות מכאן אינן חוצצות.	דאמר רבא אמר רב חסדא:											◇	יט.
אדרבי יוחנן ודאי פליגא, אדר' יהודה בריה דרבי חייא מי לימא דפליגא?												◇	יט.
שאני צילצול קטן דחשיב.												◇	יט.
לישנא אחרינא אמרי לה, אמר ר' יהודה בריה דרבי חייא:	לא שנו אלא גמי, אבל צילצול קטן הוציץ											◇	יט.
לא אמרו חציצה בפחות משלש על שלש אלא במקום בגדים, אבל שלא במקום בגדים - שלש על שלש חוצצות, פחות מיכן אינה חוצצת	רבי יוחנן:											◇	יט.
והיינו דרבא												◇	יט.
לימא פליגא אדר' יהודה בריה דרבי חייא	רב חסדא:											◇	יט.
שאני צילצול קטן דחשיב.												◇	יט.
ולר' יוחנן מאי איריא גמי? לשמועינן צילצול קטן												◇	יט.
מילתא אנב אורחיה קמ"ל, דגמי מסי.												◇	יט.
נכנסה לו רוח בבגדו, מהו? על בשרו בעינן והא ליכא, או דלמא דרך לבישה בכך?	בעי רבא:											◇	יט.
כינה מהו שתחוק? מתה לא תבעי לך דודאי חייצא, היה מאי? מי אמרין: כיון דאתא ואולא רביתא היא ולא חייצא, או דלמא כיון דקפיד עלה חייצא?												◇	יט.
עפר מהו שיהוץ? עפר ודאי חייץ אלא אבק עפר מהו?												◇	יט.
בית השחי מהו שיהוץ? על בשרו בעינן והא ליכא, או דלמא דרך לבישה בכך?												◇	יט.
הכניס ידו לתוך חיקו, מהו? גופו מי חייץ או לא?												◇	יט.
נימא מהו שתחוק? נימא ודאי חייצא אלא נימא מדולדלת, מהו?												◇	יט.
יצא שערו בבגדו, מהו? שערו כגופו דמי או לאו כגופו דמי?	בעי מר בר רב אשי:											◇	יט.
תפילין מהו שיהוץ? אליבא דמאן דאמר: לילה לאו זמן תפילין הוא לא תבעי לך, כיון דלילה חייצי - יום נמי חייצי, כי תבעי לך - למ"ד: לילה זמן תפילין, מאי? מצוה דגופיה חייץ או לא חייץ?	בעי רבי זירא:											◇	יט.
איגלגל מילתא ומטא לקמיה דרבי אמי												◇	יט.
תלמוד ערוך הוא בדינו: תפילין חוצצות.	א"ל: [רבי אמי]											◇	יט.

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כהנים בעבודתן ולוים בדוכנן וישראל במעמדן - פטורין מן התפלה ומן התפילין	מיתבי:												יט.
מאי לאו אם הניחן אינן חוצצות													יט.
לא, אם הניחן חוצצות.													יט.
א"ה, פטורים? אסורים מיבעי ליה													יט.
כיון דאיכא לויים וישראל דלא מתנו ליה אסור, משום הכי תנא פטורין.													יט.
אם הניחן אינן חוצצות	והתניא:												יט.
לא קשיא: הא דיד, הא דראש.													יט.
מאי שנא דיד? דכתיב: (ויקרא ו) ילבש על בשרו, שלא יהא דבר חוצץ בינו לבשרו, דראש נמי כתיב: (שמות כט) ושמת המצנפת על ראשו													יט.
שערו היה נראה בין ציץ למצנפת, ששם מניחין תפילין.	תנא:												יט.
מחוסר כיפורים.													יט:
מנלן?													יט:
אמר קרא: (ויקרא יב) וכפר עליה הכהן וטהרה, טהרה - מכלל שהיא טמאה.	רב הונא:												יט:
ושלא רחוק ידים ורגלים.													יט:
אתיא חוקה חוקה ממחוסר בגדים.													יט:
כהן גדול שלא טבל ושלא קידש בין בגד לבגד ובין עבודה לעבודה ועבד - עבודתו כשרה, ואחד כהן גדול ואחד כהן הדיוט שלא קידש ידיו ורגליו שחרית ועבד - עבודתו פסולה.	ת"ר:												יט:
מכדי חמש טבילות ועשרה קדושין דאורייתא, וחוקה כתיב בהו, ליעכבו	רב אסי לרבי יוחנן:												יט:
אמר קרא. (ויקרא טז) ולבשם, לבישה מעכבת, ואין דבר אחר מעכב.	א"ל: [רבי יוחנן]												יט:
צהבו פניו.	[רב אסי]												יט:
וי"ו אאופתא כתיב לך, אי הכי, דצפרא נמי.	א"ל: [רבי יוחנן]												יט:
אמר קרא: (שמות ל) והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורותם, דבר המעכב בזרעו מעכב בו, דבר שאינו מעכב בזרעו אין מעכב בו.	חזקיה:												יט:
מהכא: (שמות מ) ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו, דבר המעכב בבניו מעכב בו, דבר שאינו מעכב בבניו אין מעכב בו.	רבי יונתן:												יט:
רבי יונתן מ"ט לא אמר מדחזקיה?													יט:
ההוא לדורות הוא דכתיב.	אמר לך: [רבי יונתן]												יט:
ואידך מ"ט לא אמר מהאי?													יט:
מיבעי ליה לכדרכי יוסי ברבי חנינא	[חזקיה]												יט:
כל כיוור שאין בו כדי לקדש ארבעה כהנים ממנו - אין מקדשין בו, שנאמר: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:												יט:
כיצד מצות קידוש? מניח ידו הימנית על גבי רגלו הימנית וידו השמאלית על גבי רגלו השמאלית ומקדש	ת"ר: [רבנן]												יט:
מניח שתי ידיו זו על גב זו ועל גבי שתי רגליו זו על גבי זו ומקדש	רבי יוסי ברבי יהודה:												יט:
הפלגתה, אי אפשר לעשות כן.	אמרו לו:												יט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
שפיר קאמרי ליה											■	◇	יט:	
וחבירו מסייעו.	רב יוסף:										!	◇	יט:	
מאי בינייהו?											?		יט:	
עמידה מן הצד איכא בינייהו.	אביי:										!	◇	יט:	
וליתבי מיתב ולקדש	רב סמא בריה דרב אשי לרבינא:										?	◇	יט:	
אמר קרא: (שמות ל) לשרת, ושירות מעומד הוא.											!	◇	יט:	
קידוש ידיו ורגליו ביום - אין צריך לקדש בלילה, בלילה - צריך לקדש ביום, דברי רבי שהיה רבי אומר: לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים.	ת"ר: [רבי]										◆	■	◇	יט:
אין לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים.	רבי אלעזר ברבי שמעון:										◆	■	◇	יט:
היה עומד ומקריב על גבי מזבח כל הלילה - לאורה טעון קידוש ידים ורגלים, דברי רבי	תניא אידך: [רבי]										◆	■	◇	יט:
כיון שקידש ידיו ורגליו מתחילת עבודה, אפילו מיכן ועד עשרה ימים אינו צריך לקדש.	רבי אלעזר ברבי שמעון:										◆	■	◇	יט:
וצריכא, דאי אשמעינן קמייא, בהאי קאמר רבי, דפסק ליה מעבודה לעבודה, אבל בהא דלא פסק ליה - אימא מודי ליה רבי לרבי אלעזר ברבי שמעון ואי אשמעינן בהא, בהא קאמר רבי אלעזר ברבי שמעון, אבל בהא אימא מודי ליה לרבי, צריכא.											■		יט:	
מאי טעמא דרבי?											^		יט:	
דכתיב: (שמות ל) בגשתם.	[רבי]										!	◇	יט:	
מ"ט דרבי אלעזר בר"ש?											^		יט:	
דכתיב: (שמות ל) בבואם.	[רבי אלעזר בר"ש]										!	◇	יט:	
ואידך נמי הא כתיב: בבואם											?		יט:	
אי כתיב בגשתם ולא כתיב בבואם, הוה אמינא על כל גישה וגישה, כתב רחמנא: בבואם.	[רבי]										!	◇	יט:	
ואידך נמי הא כתיב: בגשתם											?		יט:	
אי כתיב בבואם ולא כתיב בגשתם, הוה אמינא אפילו אביאה ריקנית.	[רבי אלעזר בר"ש]										!	◇	יט:	
אביאה ריקנית, הא כתיב: לשרת											?		יט:	
אלא בגשתם מיבעי ליה לכדרב אחא בר יעקב	[רבי אלעזר בר"ש]										!	◇	יט:	
הכל מודים בקידוש שני כשהוא לבוש מקדש, דאמר קרא: או בגשתם, מי שאינו מחוסר אלא גישה בלבד, יצא זה שמחוסר לבישה וגישה.	דאמר רב אחא בר יעקב:										■	!	◇	יט:
(שמות ל) להקטיר אשה למה לי?											?	◇	יט:	
מהו דתימא הני מילי עבודה דמעכבא כפרה, אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא, קמ"ל.											!	◇	כ:	
לדברי האומר אין לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים, מי כיוור מהו שיפסלו? מי אמרין: הני למאי? לקידוש ידים ורגלים, קידוש ידים ורגלים גופייהו לא פסול בהו לינה, או דלמא כיון דקדוש להו בכלי שרת מיפסלי?	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן, בעי אילפא:										^	◇	כ:	
כמחלוקת בוז כך מחלוקת בוז.	כי אתא רבין אמר רבי ירמיה אמר רבי אמי אמר ר' יוחנן, הדר פשיט אילפא:										!	◇	כ:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כיור שלא שקעו מבערב - מקדש ממנו לעבודת לילה ולמחר אינו מקדש	אמר לפניו ר' יצחק בר ביסנא: רבי, אתה אומר כן? אלא הכי אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן משמיה דאילפא:							ז				כ
למחר אינו מקדש דלא צריך לקדוש, או דלמא איפסלו בלינה?	והוינן בה:							ז	א			כ
ולא פשיט לן, ומר קא פשיט ליה מיפשיט								ז	ו			כ
בן קטין עשה שנים עשר דד לכיור, אף הוא עשה מוכני לכיור שלא יהיו מימיו נפסלין בלינה	ת"ש:							ז				כ
מאי לאו רבי אלעזר ברבי שמעון היא								ז				כ
לא, רבי היא.								ז		!		כ
והא מדרישא רבי אלעזר ברבי שמעון, סיפא נמי רבי אלעזר ברבי שמעון								ז				כ
בא לו אצל פרו, ופר היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב, והכהן עומד במזרח ופניו למערב	דקתני רישא:							ז				כ
מאן שמעת ליה דאמר: בין האולם ולמזבח צפון? רבי אלעזר ברבי שמעון								ז				כ
איזהו צפון? מקיר מזבח צפוני ועד כותל עזרה צפוני וכנגד כל המזבח כולו - צפון, דברי רבי יוסי ברבי יהודה	דתניא: [רבי יוסי ברבי יהודה]							ז				כ
אף בין האולם ולמזבח	רבי אלעזר ברבי שמעון מוסיף:							ז				כ
אף מקום דריסת רגלי הכהנים ומקום דריסת רגלי ישראל	רבי מוסיף:							ז				כ
אבל מן החליפות ולפנים - הכל מודים שפסול	[הכל מודים]							ז				כ
ותסברא רבי אלעזר ברבי שמעון היא ולא רבי? השתא רבי אדרבי יוסי ברבי יהודה מוסיף, אדרבי אלעזר בר' שמעון לא מוסיף?								ז		!		כ
אי ס"ד רבי היא, לוקמה במקום דריסת רגלי כהנים ובמקום דריסת רגלי ישראל.	אנן הכי קאמרין:							ז				כ
אלא מאי? רבי אלעזר ברבי שמעון היא, לוקמה מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני אלא מאי אית לך למימר? משום חולשא דכהן גדול, הכא נמי משום חולשא דכהן גדול.								ז		!		כ
קידש ידיו ורגליו לתרומת הדשן - למחר אינו צריך לקדש, שכבר קידש בתחילת עבודה.	רבי יוחנן:											כ
למאן?										א		כ
אי לרבי										!		כ
פסלה לינה	האמר: [רבי]							ז				כ
אי לרבי אלעזר בר"ש										!		כ
אין צריך לקדש אפי' מיכן ועד עשרה ימים	האמר: [רבי אלעזר בר"ש]							ז				כ
לעולם לרבי, ולינה דרבנן היא, ומודי דמקרות הגבר ועד צפרא לא פסלה לינה.	אביי:									!		כ
לעולם רבי אלעזר ברבי שמעון היא, וראה רבי יוחנן דבריו בתחילת עבודה ולא בסוף עבודה.	רבא:									!		כ
ראוהו אחיו הכהנים שירד, והן רצו ובאו מיהרו וקידשו ידיהם ורגליהם מן הכיור	מיתבי:							ז				כ
בשלמא לאביי דמוקים לה כרבי, ומודי רבי דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלה לינה, הא מני? רבי היא אלא לרבא דמוקים לה כרבי אלעזר ברבי שמעון, אבל לרבי מקרות הגבר עד צפרא פסלה לינה, הא מני? אי רבי, פסלה לינה אי רבי אלעזר בר"ש, הא אמר: אפי' מיכן ועד עשרה ימים אינו צריך לקדש								ז				כ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◌ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
לעולם כרבי אלעזר ברבי שמעון, והכא במאי עסקינן - בכהני הדתי.											!	◊	כ:
יציאה מהו שתועיל בקידוש ידים ורגלים? אם תימצי לומר לינה לא פסלה דלא פריש, אבל יציאה דפריש אסוחי מסח דעתיה, או דלמא כיון דבידו לחזור לא מסח?	איבעיא להו:											◊	כ:
קידש ידיו ורגליו ונטמאו - מטבילן ואין צריך לקדש, יצאו - הרי הן בקדושתן.	ת"ש:										◊	כ:	
יצאו ידיו לא קמיבעיא לן, כי קמיבעיא לן - יצא כל גופו, מאי?											!	כ:	
שלא רחוק ידים ורגלים מקדש בכלי שרת בפנים, קידש בכלי שרת בחוץ או בכלי חול בפנים או שטבל במי מערה ועבד - עבודתו פסולה	ת"ש:										◊	כ:	
טעמא דקידש בכלי שרת בחוץ, הא קידש בפנים ויצא - עבודתו כשירה.											◊	כ:	
דלמא קידש בכלי שרת - בחוץ, היכי דמי? כגון דאפיק ידיו לבר וקידש, אבל יצא כל גופו תיבעי לך.											!	כ:	
יצא חוץ למחיצת חומת העזרה, אם לשהות - טעון טבילה, אם לפי שעה - טעון קידוש ידים ורגלים.	רב זביד לרב פפא, ת"ש:										◊	כ:	
הכא במאי עסקינן - כגון שיצא להסך רגליו ולהטיל מים.	א"ל: [רב פפא]										!	כ:	
כל המיסך רגליו - טעון טבילה, וכל המטיל מים - טעון קידוש ידים ורגלים	הא בהדיא קתני לה:										◊	כ:	
תני והדר מפרש.											!	כ:	
פרה - רבי חייא בר יוסף אמר: מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא	ת"ש: [רבי חייא בר יוסף]										◊	כ:	
אפ"ל בחוץ, ואפ"ל בכלי חול, ואפ"ל במקידה של חרס.	רבי יוחנן:										◊	כ:	
שאני פרה, הואיל וכל מעשיה בחוץ לא פסלה בה יציאה.	רב פפא:										!	כ:	
אי הכי, למה לי דמקדש?											◊	כ:	
כעין עבודה פנים.											!	כ:	
טומאה מהו שתועיל לקידוש ידים ורגלים? אם תימצי לומר לא פסלה דגברא חזי, אבל הכא דגברא לא חזי אסוחי מסח דעתיה, או דלמא כיון דהדר חזי דק ליה ולא מסח דעתיה?	איבעיא להו:										◊	כ:	
קידש ידיו ורגליו ונטמאו - מטבילן ואין צריך לקדש.	ת"ש:										◊	כ:	
נטמאו ידיו לא מיבעיא לן, כי מיבעיא לן - נטמא כל גופו.											!	כ:	
כל גופו, תיפוק לי כיון דבעי למעבד הערב שמש אסוחי מסח דעתיה											◊	כ:	
כגון דאיטמי סמוך לשקיעת החמה.											!	כ:	
פרה - רבי חייא ברבי יוסף אמר: מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא	ת"ש: [רבי חייא בר יוסף]										◊	כ:	
אפילו בחוץ, ואפילו בכלי חול, ואפילו במקידה של חרס	רבי יוחנן:										◊	כ:	
והא פרה דטמוי מטמינן ליה											◊	כא:	
מטמאין היו הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו, להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים: במעורבי שמש היתה נעשית	דתנן:										◊	כא:	
ש"מ, לא פסלה בה טומאה.											◊	כא:	
שאני פרה, הואיל דטבול יום לא פסיל בה.											!	כא:	
אי הכי, למה לי דמקדש?											◊	כא:	
כעין עבודה בעינן.											!	כא:	

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story O

מקרא-key:



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו לקדש ידיו ורגליו בכיור? (שמות ל) ממנו אמר רחמנא - ולא בתוכו, או דלמא אפילו בתוכו?	איבעיא להו:											^
או שטבל במי מערה ועבד - עבודתו פסולה	רב נחמן בר יצחק, תא שמע:											?
הא מי כיור דומיא דמי מערה ועבד - עבודתו כשרה.												?
לא, מי מערה איצטריכא ליה, שלא תאמר: כל גופו טובל בהן, ידיו ורגליו לא כל שכן.												!
מי כיור נפסלין למתירין כמתירין לאברים - כאברים	רבי חייה בר יוסף:											■
אף למתירין אין נפסלין אלא בעמוד השחר כאברין	רב חסדא:											■
כיור כיון ששקעו שוב אין מעלהו.	רבי יוחנן:											■
למימרא, דלעבודת לילה נמי לא חזי												?
כיור שלא שקעו מבערב - מקדש ממנו לעבודת לילה, ולמחר אינו מקדש	והאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן משמיה דאילפא:											?
מאי אינו מעלהו נמי דקאמר? לעבודת יום, אבל לעבודת לילה חזי.												!
אי הכי היינו דרבי חייה בר יוסף												?
איכא בינייהו: גזירת שיקוע.												!
קידש ידיו לתרומת הדשן - למחר אין צריך לקדש, שכבר קידש מתחילת עבודה	והאמר רבי יוחנן:											?
בשלמא לרבא דמוקים לההיא כרבי אלעזר ברבי שמעון, הא כרבי, אלא לאביי דמוקים לה כרבי, קשיא דרבי אדרבי, מאי שנא התם דמשקע ליה, ומאי שנא הכא דלא משקע ליה?												?
דמסלק ליה והדר משקע ליה												!
אי הכי, למחר אינו מקדש, אמאי?												?
אין צריך לקדש.												!
למימרא, דלמתירין מיחזא חזי, היינו דרב חסדא												?
איכא בינייהו: מצות שיקוע.												!
לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו, עד ששומעים קול של עץ שעשה בן קטין מוכני לכיור, והן אומרים: הגיע עת קידוש ידים ורגלים מן הכיור	מיתבי:											?
מאי לאו דמסלק ליה, אלמא משקע ליה.												?
לא, דמשקע ליה.												!
אי דמשקע ליה מי משתמע קליה?												?
משקע ליה בגילגלא.												!
לישנא אחרינא: דמשקע ליה בחומרתייה, כי כי היכי דלישתמע קליה ולשמעי וליתי.												!
והא הוה גביני כרון												?
בי תרי היכרי הוו עבדי, דשמע מהאי אתי, ושמע מהאי אתי.												!
כל כיור שאין בו כדי לקדש ארבעה כהנים ממנו - אין מקדשין בו, שנאמר: (שמות ז) ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו וגו'.	גופא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:											■
כל הכלי מקדשין, בין שיש בהן רביעי' בין שאין בהן רביעיית, ובלבד שיהו כלי שרת	מיתבי:											?

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
בקודה בתוכו.	רב אדא בר אהא:										!	◇	כב.
והא ממנו אמר רחמנא											?		כב.
ירחצו - לרבות כלי שרת.											!	◇	כב.
אי הכי, כלי חול נמי?											?		כב.
כלי חול לא מצית אמרת, מקל וחומר מכנו, ומה כנו שנמשח עמו - אינו מקדש, כלי חול שאינו נמשח עמו - אינו דין שאינו מקדש.	אביי:										!	◇	כב.
וכנו מנלן?											?		כב.
יכול יהא כנו מקדש כדרך שהכיוור מקדש? תלמוד לומר: (שמות מ) ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת, לנחשת הקשתיו ולא לדבר אחר.	דתניא, ר' יהודה:										!	■	כב.
מה לכנו שאין עשוי לתוכו, תאמר בכלי חול שעשוי לתוכו	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										?		כב.
אלא ממנו - למעוטי כלי חול.											!	◇	כב.
אי הכי, כלי שרת נמי?											?		כב.
הא רבי רחמנא ירחצו.											!		כב.
ומה ראיית?											?		כב.
זה טעון משיחה כמוהו וזה אין טעון משיחה כמוהו.											!		כב.
כל המשלים למי מקוה משלים למי כיוור, לרביעית אינו משלים.	ריש לקיש:											■	כב.
למעוטי מאי?												^	כב.
אילימא למעוטי טיט הנדוק											!	◇	כב.
היכי דמי?												^	כב.
אי דפרה שוחה ושותה ממנו											!		כב.
אפי' לרביעית נמי											?		כב.
ואי אין פרה שוחה ושותה ממנו											!		כב.
אפילו למקוה נמי אין משלים											?		כב.
אלא למעוטי יבחושין אדומין											!	◇	כב.
אפילו בעינייהו נמי											?	◇	כב.
כל שתחילת ברייתו מן המים מטבילין בו	דהא תניא, רשב"ג:										?		כב.
מטבילין בעינו של דג	ואמר רב יצחק בר אבדימי:										?		כב.
למעוטי נתן סאה ונטל סאה	רב פפא:										!	◇	כב.
מקוה שיש בו מ' סאה מכוונות, נתן סאה ונטל סאה - הרי זה כשר	דתנן:										!	■	כב.
עד רובו.	ואמר רב יהודה בר שילא אמר רב אסי א"ר יוחנן:										!	■	כב.
אם קדח בו רביעית - מטבילין בו מחטין וצינוריות, הואיל ומהכשירה דמקוה אתיא.	רב פפא:										!	■	כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא												כב.
מי מקוה כשירים למי כיוור.	ר' ירמיה אמר ריש לקיש:										■	כב.
למימרא, דלא מים חיים נינהו											?	כב.
(ויקרא א) במים - ולא ביון, במים - ולא במזוג, במים לרבות שאר מים, וק"ו למי כיוור	והתניא:										■	כב.
מאי ק"ו למי כיוור? לאו דמים חיים נינהו											?	כב.
לא, דקדיש.											!	כב.
וקדישי מעליותא היא?											?	כב.
מים שאין להם שם לווי, יצאו מי כיוור שיש להם שם לווי	והא תנא רבי שמואל:										■	כב.
אלא לאו דראויין למי כיוור, אלמא מים חיים נינהו											?	כב:
תנאי היא:											!	כב:
מי כיוור - ר' ישמעאל אומר: מי מעין הן	דאמר ר' יוחנן:										■	כב:
שאר מימות הן.	הכמים:										■	כב:
ערל.											■	כב:
מנלן?											^	כב:
דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו. (יחזקאל מד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי.	רב חסדא:										!	כב:
ומנלן דמחלי עבודה?											^	כב:
דכתיב: (יחזקאל מד) בהביאכם בני נכר וערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחלל את ביתי.											!	כב:
בן נכר - יכול בן נכר ממש? תלמוד לומר: ערל לב אם כן, מה תלמוד לומר בן נכר? שנתכרו מעשיו לאביו בשמיים ואין לי אלא ערל לב, ערל בשר מנלן? תלמוד לומר: וערל בשר.	תנו רבנן:										■	כב:
וצריכי, דאי כתב רחמנא ערל בשר, משום דמאיס, אבל ערל לב דלא מאיס אימא לא ואי אשמעינן ערל לב, משום דאין לבו לשמים, אבל ערל בשר דלבו לשמים אימא לא, צריכי.											■	כב:
טמא פסול.											■	כב:
לא שנו אלא טמא שרץ, אבל טמא מת מתוך שמרצה בציבור - מרצה נמי ביחיד.	זקני דרום:										■	כב:
אי הכי, טמא שרץ נמי ליתי בקל וחומר מטמא מת, מה טמא מת שטעון הזאה שלישי ושביעי - מרצה, טמא שרץ שאינו טעון הזאה ג' ושביעי - אינו דין שמרצה											?	כב:
מכפרין כמתכפרין, מה מתכפרין - טמא מת אין, טמא שרץ לא, אף מכפרין - טמא מת אין, טמא שרץ לא.	קסברי זקני דרום:										!	כב:
מאי קסברי?											^	כב:
אי קסברי: אין שוחטין וזורקין על טמא שרץ											!	כב:
אמאי על עבדי ציבור בטומאה? הא כל שביחיד נדחה - ציבור עבדי בטומאה											?	כב:
שוחטין וזורקין על טמא שרץ.	אלא קסברי: [זקני דרום]										!	כב:
וכי איזה כח מרובה, כח מכפרין או כח מתכפרין? הוי אומר: כח מתכפרין, ומה במקום שנטמאו בעלים בשרץ משלחין קרבנותיהן, כהן שנטמא בשרץ אינו מרצה, מקום שנטמאו בעלים במת שאין משלחין קרבנותיהן, כהן שנטמא במת אינו דין שאינו מרצה	עולא, תקע להו ר"ל לדרומאי:										?	כב:
טמא מת נמי משלה קרבנותיו.	קסברי זקני דרום:										!	כב:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
---	---



Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													כב:
והכתיב: (במדבר ט) איש איש כי יהיה טמא ועשה פסח בחדש השני וגו'.											;		כב:
למצוה.											!	◇	כב:
והא כתיב: (שמות יב) איש לפי אכלו											;		כב:
למצוה											!		כב: